

Føroyingar settu lívið í váða

Bjargaðu amerikanskum seglbáti úr tí tjúkka ísinum í Eysturgrønlandi

Tríggir føroyingar, ein grønlandur og fyra kanadiarar settu allir lívið í váða, tá teir á midnätt tann 14. juli í ár gjørdur av at fara inn í tann tættu og tjúkka ísin í Eysturgrønlandi fyrri at bjarga einum amerikanskum seglbáti, sum var í havneyð. Umborð á seglbátinum, sum var á veg til Íslands, Føroya og Hetlands, vóru fimm amerikánarar og tveir kanadiamenn.

„Vit høvdu mestsum mist alla vón um at koma burtur úr aftur ísinum á lívi, men so til alla lukku vóru tað hesir sjómenninir, ið settu lív síni í váða fyrri at bjarga okkum. AT eg havi fast undir fótum her í dag kann eg eina og aleina takka hesum djórvu og fráliku monnum fyrri sigur skiparin og eigarin á seglbáti-

num, Geoffrey Pope úr amerikanska statinum Minnesota. Hann er 76 ára gamal og royndur sjómaður.

Hoyrdu neyðarkall
Tað var tann kanadiski rækjubáturin Kiviug, sum bæði føroyingar og kanadiamenn eiga í felag, sum kom fram á amerikanska seglbátin í tókum tíma. Óli Lindenskov, sum er kokkur við skipinum og sum var við henda túrin, greiðir soleiðis frá bjargingini:

„Vit høvdu júst fingið fulla last og vóru á veg til Hírhals við veiðuni. Áveg niður settu vit teir flestu av manningini av og fóru so inn í Nuuk at bunkra. Vit hildu so leiðina suður eftir framvið ískantinum til vit komu nakað suður um Kappan og vit hoyra neyðarkall. Tað vísti seg at

vera ein 50 fótur stóður amerikanskur seglbátur við tilsamans sjei monnum umborð, sum var vorðin vilstur og fastur í ísinum. Vit kallaðu beinanvegin á Julianehåb Radio men fingi at vita, at eingin møguleiki var at senda hvørki skip ella tyrlu til at koma seglskipinum til hjálpar. Stór tangaskip vóru nærhendis men tó ov langt burturi til at koma á staðið sum skjótast. Tað var tí einki annað at gera enn at leita sær eitt hol í ískantinum og so fara norðurum at finna seglbátin. Vit leitaðu leingi men góvust ikki. So funnu vit eina siglingarleið gjøgnum ískantin og hildu so leiðina til positionina hjá seglbátinum. Tað var greytatjúkt í mjørka, so líkindini vóru alt annað enn góð.

So stásiligt var seglskipið, sum nú liggur á havsins botni. Tað stóð eigarunum í timum milliónum

Óli Lindenskov sigur víðari, at teir nú leitaðu í nakrar tímar til teir so sá seglbátin. „Eg skal lova fyrri, at tað var ein óhugnalig sjón at síggja seglbátin innikakaðan í ísinum. Hann líftist mest einum spökisisskipi, tá hann dagði undan í tí nógvu mjørkanum. Og eg skal lova fyrri, at manningin umborð var fegin, tá vit lögdu at skipinum sigur Óli.

Hann ivast onga løtu í, at vóru teir ikki komnir fram til seglbátin júst í hesi løtu, so hevði báturin verið kroystur saman av ísinum og drigin niður av ísinum.

Sakk kortini

Eftir tógvið stríð eydnaðist tað manningini á Kiviug at koma út úr aftur ísinum við

Hóast tað gekk væl at fáa seglskipið burtur úr ísinum, so gekk minni gott at fáa tað aftur í havn. Her eru teir staddir suður úr Íslandi. Ringt verður er og Sheila Yeates søkkur

seglbátinum uppá sleip. Óli manningin á seglskipinum var tó umborð á rækjutrolaranum. Skipið var rættiliga illa farið og tí varð avgjørt at fara til Hetlands við tí, har tað so skuldi umvælast. Teir høvdu silt nakað, tá rættiligt ilbeður brast á og neyðugt var nú at fara við gummibáti umborð á seglskipið at oysa av og á. Men tað skuldi tó vísa seg, at tað eydnaðist ikki at fáa skipið leiðina til Hetlands. Nakað suður úr Íslandi sakk „Sheila Yeates“ og hýrurin á manningini var alt annað enn góður.

Bjargaðu lívum okkara

Men skiparin og esini høvdu seigarin av seglskipinum Geoffrey Pope er ikki sorgarbundin, nú hann er kominn til Føroya. Hann heldur fyrri, at teir skulu vera fegnir um, at teir eru á lívi í dag. Tí takkar hann manningini á Kiviug fyrri og teirra millum eisini teimum trimum føroyingunum, Óla Lindenskov, Jens Joensen og Hjalta Poulsen.

„Slíkt sum hetta lesur tú um í bókum, men nú havi eg so sjálvur upplivað tað. Og tað

